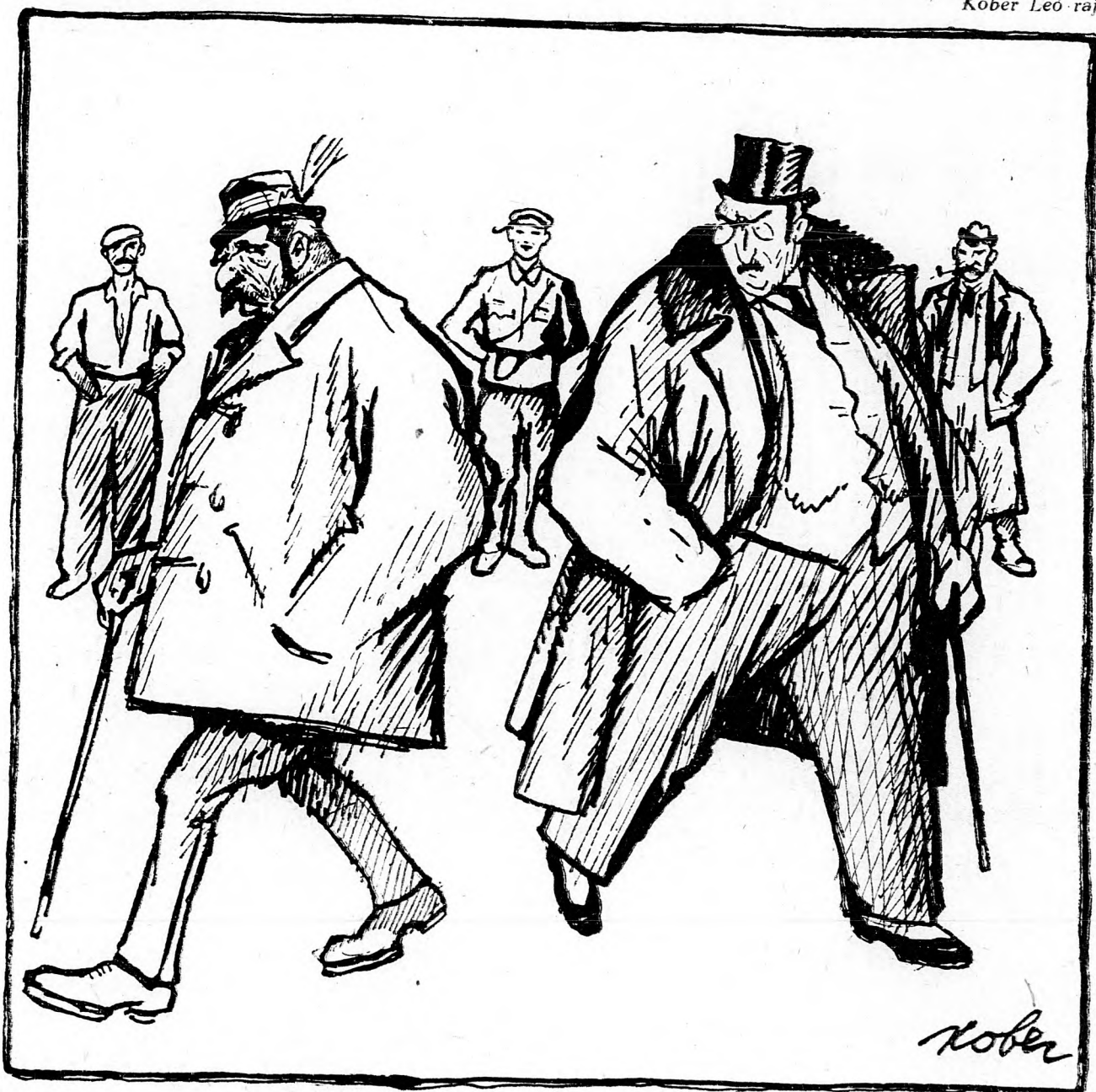

VILÁGHABORU.
2589.

11000
Mare. 27.

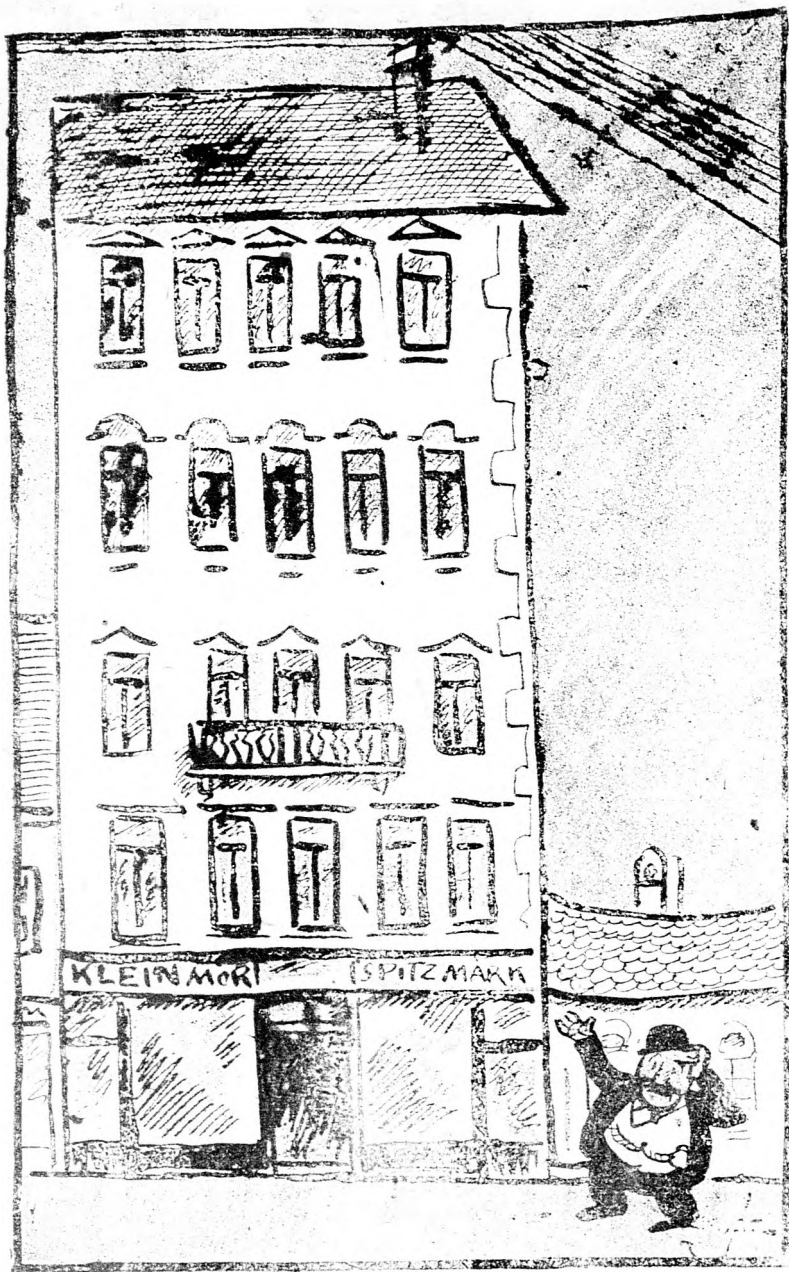
ÁPRILIS

Köber Leó rajza

MIND A KÉT EMBER EGYSZERRE:

— Na, ez a csirkefogó igazán megerdemelte, hogy elszedjék a millióit . . .

A MEGRÉMÜLT BURZSOÁ:

— Jaj, hogyan áshatnám el a házamat!

AZ ÓVATOS BANKÁR.

- Proletár vagyok.
- És azelőtt mi volt?
- Azaelőtt: Pollák.

Kiváncsi vagyok arra, hogy báró Hatvany Lilinek hány darabját fogják eladni a kommunizált színházak.

Tanító: Ki volt az, fiam, aki két halott törököt kapott a hóna alá, egyet a fogai közé és úgy táncolt?

Diák: A nevére nem emlékszem, de nagyon izléstelen ember lehetett.

Vajjon a papok megáldanák-e — ha erre reflektálnánk — a vörös hadsereg fegyvereit, mellyel a tőke uralma ellen s egyúttal a papok ellen is harcba indul?

KAROLY KIRALY KESER-VEIBŐL.

„Csak az fáj nekem, hogy ha új gyermekem születik, már nem lönek huszat a Gel lért-hegyen.”

— Ajánljon valami jó pályát!

— Az állatkerti korecsolya-pálya.

— Igaz-e az, hogy a papok a nép javát akarták?

— Igaz. Meg is szerezték, de most a nép visszaveszi tőlük.

— Hogyan is állunk azzal a magántulajdon szentségével?

— Ugy, hogy a szentségét annak a magántulajdonnak!

Kiváncsi vagyok arra, hogy vajjon a Tanácsköztársaság fog-e kérni tanácsokat a néhány udvari tanácsosoktól?

Kiváncsi vagyok arra, hogy ha most valakit az utcán hangosan így köszöntenek: „alászol-gája kegyelmes uram”, örül-e ennek vajjon?

Kiváncsi vagyok arra, hogy a kommunizált hozomány válók lesz-e?

A BÜVÉSZ: Egy, kettő, három és úgy elrejttem ezt a zsebke-
dőt, hogy senki sem találja meg . . .
HADIMILLIOMOS, aki nem tudta elrejtteni a pénzét: nagyot
sóhajt . . .

A MILLJOMOS MIATT!

IRTA: SOMLYÓ ZOLTÁN

Gigászi keményekből füst, omolt;
ezer s ezer láb fáradva loholt
a berregő transmissziók alatt —
a milljomos miatt!

Vonatok mentek száguldón, vadul,
Kies völgyeken s zöld hegyeken túl.
És mind kéjpaloták felé szaladt
a milljomos miatt!

A nők selyembe pólyálták maguk,
bronzszinűre festették a hajuk;
s alig volt, aki szüzen megmaradt —
a milljomos miatt!

A gépházakban szaladt a kerék
és elkapta a munkás jobbkezét;
s az anyja éjjel vérhírré riadt
a milljomos miatt!

A költő hazug, céda verset írt,
félszájjal evett — s elpirult, há birt.
Az ihlet fénye lelkéből kihalt
a milljomos miatt.

A virágot megrágta a penész
és udvaronc lett a szabad zenesz;
ki nem mert szív szerint dalolni dalt
a milljomos miatt.

A liszt elrejtve nagy falak között,
az ára a felhőkig felszökött,
s a szegény ember étlen, szomjan halt
a milljomos miatt! . . .

... Hogy ezután nem lesz aranyhegye
s hogy senkinek sem kell majd a kegye
nem hinném, hogy lesz szív, mely meg-
a milljomos miatt! . . . [riad

LUKÁCS GYÖRGY

VITATKOZTAM A BURZSUJJAL

És mondhatom hogy nem volt könnyű dolgom. Mikor az alapelveken átvergődtünk, mikor már nagyjában kezdett nekem igazat adni, meglepték a kételyek. Hogy ő már hisz a kommunizmusban, de hát mégis, mondjam meg neki, mi lesz, ha az egyik ember mind elkölti a pénzét, — mert hát egyelőre még lesz pénz — a másik pedig szépen takarékoskodik és tőkét gyűjt.

— Hiába gyűjti a tőkét, — feleltem, — mert vállalatot nem kezdhet vele, örököseire pedig át nem ruházhatja.

— Hát mi lesz, ha valaki például nem akar dolgozni?

SZABADOS SÁNDOR

— Majd kényszerítik rá.

— Mivel?

— Nem kap enni, ha nem dolgozik.

— És ha még sem dolgozik?

— Akkor éhen hal.

— Ebben igaza lehet, — mondta kissé utánagondolva, — hogy aki nem eszik, az éhen hal. De menjünk tovább! Hogy lesz az, ha valaki például utazni akar?

— Hát hogy volt azelőtt, ha valaki utazni akart és nem volt hozzá pénze?

— És hogy lesz a nőekkel? Ha a nők dolgozni fognak, esúnyák lesznek.

— Hát hogy volt eddig a munkásnőekkel? Ugye, azoknak dolgozni kellett? És nem igaz, hogy a dolgoztól esúnyák lesznek a nők, mert csak dolgozniok kell, de gyötörniök magukat nem kell — s emberhez méltóan fognak élni.

— Hm. Lehet, hogy igaza van. Látja, erre már nem is gondoltam. Az én Stefimnek, már a volt barátnőmnek, nagyon finom keze volt, olyan volt, mint a gyöngyvirág. De a lelke csakugyan ordináre lehetett, mert nagyon palira vett engem. Hogy mennyit kizsárolhatott az belőlem, azt akkor láttam csak igazán, mikor már egy hete fennállt a proletárdiktatura.

SZAMUELLY TIBOR

Mert egy hét nem volt neki elég, hogy kibőgje a kétségbeesését.

— Na látja. Mégis csak becsületesebb világ lesz az a kommunista világ. A maga volt Stefiye dolgozni fog. És még bögni sem fog, mert nem ér majd rá.

— Hm, hm. Kezd nekem a dolog tetszeni. Tudja, hogy egész igazságos?

A burzsuj csakugyan kezdett már megnyugodni, az alapelvekkel a maga módján már tisztában volt, azt is látta, hogy a részletek is milyen önként folynak az alapelvekből. Nem lesz fennakadás, nem lesz baj. Szóval őt zsurnalisztái és tudósai, amikor a kommunizmus lehetetlenségét bizonyították, alighanem félrevezették. Gondolkodott, gondolkodott, a redői már-már elsímultak, de egyszerre csak felütötte a fejét, orrlukait megtágította, mint a vadat érző kutya:

— De mondja! Mi lesz akkor, ha például én, mondjuk, nő vagyok, éppen otthon vacsorázok a napi munkám után, egyszer csak bejön a feleségem és azt mondja: Te, Bernát! Erigy ki egy kicsit, az előszobában vár a Kerekes, akar veled pár szót beszélni. — akkor én kimegyek és nem is igaz, hogy vár a Kerekes, mert senki sem vár, egy lélek sincs az előszobában. Most visszamegyek és akkor mit mondok a feleségemnek?

KUNFI ZSIGMOND

Megdöbbenve néztem a burzsujra és hirtelen nem tudtam a kérdésére választ adni. Ekkor ő, látva zavaromat, felállt, kétségbeesetten legyintett és kitört belőle az elkeseredés:

— Na látja! Hát még sem ér semmit a maguk egész teóriája, még sem lehetséges a kommunista állam, csak beszélnek, beszélnek és fogalmuk sincsen arról, hogy mi lesz, hogy lesz. Hiszen még egy ilyen egyszerű kérdésre sem tud nekem választ adni. (nl.)

Lipótvárosi áttengerész a propelleren.

RÓMAI ELÉGIA

— GOETHE —

Ó mily lelkesüléssel tölt el e klasszikus országot!
 Mily jól értem a Mult és a Jelen szavait!
 Itt a tanácsot megfogadom, s naphosszat a régi
 írók könyveiben keresek új örömet.
 Éjjel azonban más tudománnyal foglal el Amor:
 fél-tanulás mellett kétszeres így a gyönyör.
 S nem tanulás-e az is, míg kémlem a drága
 [kebelnek
 formáit, s kezem a karcsú csipőn lesuhan?
 Így értem meg a márványt, szellemem össze-
 [hasonlít,
 lát a tapintó kéz, látva tapintgat a szem!
 Így ha néhány órát ellopná napombul a kedves,
 éjjeli órákkal kártalanít pazarul.

S nem mindég ölelünk, olykor enyelgünk is
 [okosan
 s míg ő szunnyad, ezer gondolatot szövök én.
 Sok versem született így édes oldala mellett
 és a hexameter ütemeit remegő
 ujjam az ő hátán olvasta ki. Lágyan aludt ő,
 s halk lélegzete, míg szívemig ért, zene lett.
 Amor eközben a mécsre vigyázott, s római
 [költő
 éjeit álmodván vissza, magában örült.

Babits Mihály

JÓTEKONYSÁG.

Ugy értesülünk, hogy a Deák-Ferenctéren
 levő „Nemzeti áldozatkészség” szoborából a
 háboru folyamán bevett szögeket ki fogják
 húzni. Egy-egy szög kihuzása I korona.

— Ott az asszonyok ácsorognak egy kis vajért
— Ott meg a villamosok ácsorognak egy kis áramért.

megőrzése mellett olvasható be csak Csehországba, Szerbiába és Romániába.

9–12. pontok egyelőre titokban tartandók, csakis kötelező erővel bírnak és csak akkor hozatnak nyilvánosságra, ha valamelyik állam meg mer moccani.

13. Wilson 14 pontja, egyszerű háborus eszköz volt és mint ilyen a magasztos béke munkájához méltatlan, alkalmatlan.

14. Minthogy az egyes európai államokban a fegyverszünet szemmel láthatólag káros módon felszabadította a sajtó és szólásszabadságot és háborus harcokra adott okot, mindenhol újra behozandó a békére nélkülözhetlen hadi állapot.

SZERVEZKEDNEK AZ IRÓK

(Kezdő író naplójából.)

Nagynéném, aki Cenk és Myrtusz álnéven több ízben irt verseket az Ország Világba, napok óta idegesen figyelmeztetett, hogy mint a család egyetlen hivatásos írótagja, nézzek szét iróismerőseim körében, mert hire jár, hogy kataszterbe veszik föl az írókat. Amíg a dolog csak rémhír volt, természetesen nem

adtam reá sokat: egy barátom azonban az V. béből, aki Berezik Árpád unoköccsenek gyerekkori gombozótársa volt, mint autentikus hírt közölte velem, hogy az írókat rövidesen tényleg szakszervezetbe tömörítik. Utóbbi napokban aztán a rémhírek, dacára a Tanácskormány szigorú figyelmeztetéseinek, egyre szaporodtak: egyesek tudni vélték, hogy Zoltán Vilmos 40.000 műfordító élén már közeledik a város felé. A középiskolákban megakadt a tanítás, mert a magyar írók egy tekintélyes táborra nem volt hajlandó az előadásokat hallgatni, mikor sorsuk fölött döntenek.

Végre közzétették, a lapokban a kataszteri bizottság névsorát, amely dönteni fog az egyes írók I.–II.–od. III.–rendű volta fölött. A kitűzött napon délután nagynéném sürgetésére a ház írói tömörültek s csoportban vonultunk föl. Eljött sok fiatal és öregebb hölgy s eljött egy nyugalmazott telekkönyvvezető is, aki erősen vitatta, hogy neki van hivatalból a legtöbb köze a kataszterhez. Nagynéném „Lankadt ágak” című verseskönyvét szorongatta kezében. Az utcán mindenfelé ilyen csoportok vonultak sűrű rajokban. Mindenki eljött, agok és csecsemők is, csak a bénák, tehetségesek és más testi hibában szenvedők maradtak otthon. Egy menet, mely egészen fiatal kartársakból állott, „Éljen a zöld terror!” felirású táblával az élén közeledett.

Az utca, melyben az írók szakszervezete fészkelte, már feketéllett a tömegtől, mely türelmesen várakozott. Helyet foglaltunk az utcasarkon s türelmesen vártunk mi is. Órák múltán közölték, az erkélyről a tömeggel, hogy a törzslapok kiállítása mára szünetel, mert ifj. Hegedüs Sándor most kezdte el kikölneni a „Megjelent munkáim” c. rovatot, mely belátható időn belül nem igen fog véget érni, s különben sem áll megfelelő papirkészlet rendelkezésre. A tömeg morgott és dühös kéziratcsomók emelkedtek a magasba . . .

. . . Nagynénémmel később hazamentünk.
Máray Sándor.

MÁR NEM AKTUÁLIS DIVATFELJEGYZÉSEK

Mostanában a tisztességes asszonyok úgy öltöznek mind a cocotteok és a cocotteok úgy öltöznek mint a cocotteok.

Olyan drágák most a női toillettek, hogy egy szegény kishőnek bizony sokszor le kell vetköznie, amíg végre tisztességesen fel tud öltözködni.

Milyen praktikus a nődivat. Drága a selyem: egész vékony selyemből készülnek a harisnyák. Drága a szövet: egész rövidre szabják a szoknyáikat.

A pokol utja jó szándékkal van kikövezve, de az egész út tele van divatáruüzletekkel, ezért jut olyan sok nő a pokolba.

Nincs szebb férfiviselet békében a katonaruhánál.

A teremtés koronája a nő. A nő koronája a kalap. A teremtés remek műve tehát egy szép női kalap.

Madarat tolláról, egy nőt tehát a kalapján levő madártolláról lehet megismerni.

A férfiak a nők kedvéért, a nők a barát-
nők rossz kedvéért öltözködnek szépen.

Minden nő afféle vándorszínész, ahol csak egy térfit talál rögtön játszani kezd és mindig mást mint amit a színlapon ígér és mindig azt

amit sugója — a férfi naivsága — sug neki. És nem játszhatja olyan rosszul a szerepét, hogy ne legyen sikere, ha magát adja.

A jó isten csak a mezők liliomait öltözteti sajnós, a városok liliomainál ezt a munkát liliomtiprók végzik el.

A ruha állítólag óv a hidegtől és megvédelmezi a szemérmetlen kíváncsi tekintetekből. És valóban sok nő öltözködik szépen azért, hogy megóvja magát a férfiak hidegségétől és megvédelmezzék testét a szemérmetlen kíváncsi tekintetek elmaradásától.

A ruha teszi az embert — sokszor a nő bolondjává. Adám is akkor vesztette el a fejét, mikor Éva megtalálta az első fügefalevél számára a helyét.

A nő formái adják a ruha lényegét. A ruha formái hazudják a nő lényegét.

Ujhelyi Nándor.

Szigethy István rajza

AZ ÓVATOS BURZSO.

KÉP A JOVÓBÓL.

Házbizalmi: Ma van életem
legszebb napja. Steigeroltam
a — háziuramnak.

— Mért látni most annyi
rokkantat az utcán?

— Azok a kapitalisták, aki-
ket megfosztottak a — kamat-
lábuktól.

KIVANCSI VAGYOK ARRA,
hogy mit szólnak majd a volt
munkapárti képviselők a mun-
kához?

Tiszteld apádat és anyádat,
hogy hosszú életük legyen e
földön. Hiszen amúgy sem
örökölhetsz utánuk.

1919.

— Tud maga arról, hogy
nagy természettudományi cso-
da történt?

— Nem én. Mi történt?

— Kiderült, hogy az 1919-es
esztendő — szökő-év.

REGÉNYTÖREDEK.

... Balta Ferenc elvtárs
óriási karriért futott be. Apja
még egyszerű bankvezérigaz-
gató volt, de ő vasszorgas-
lommal és lankadatlan ambi-
cióval keresztülvitte, hogy
villanyszerelő lehessen ...

Herman Lipót rajza

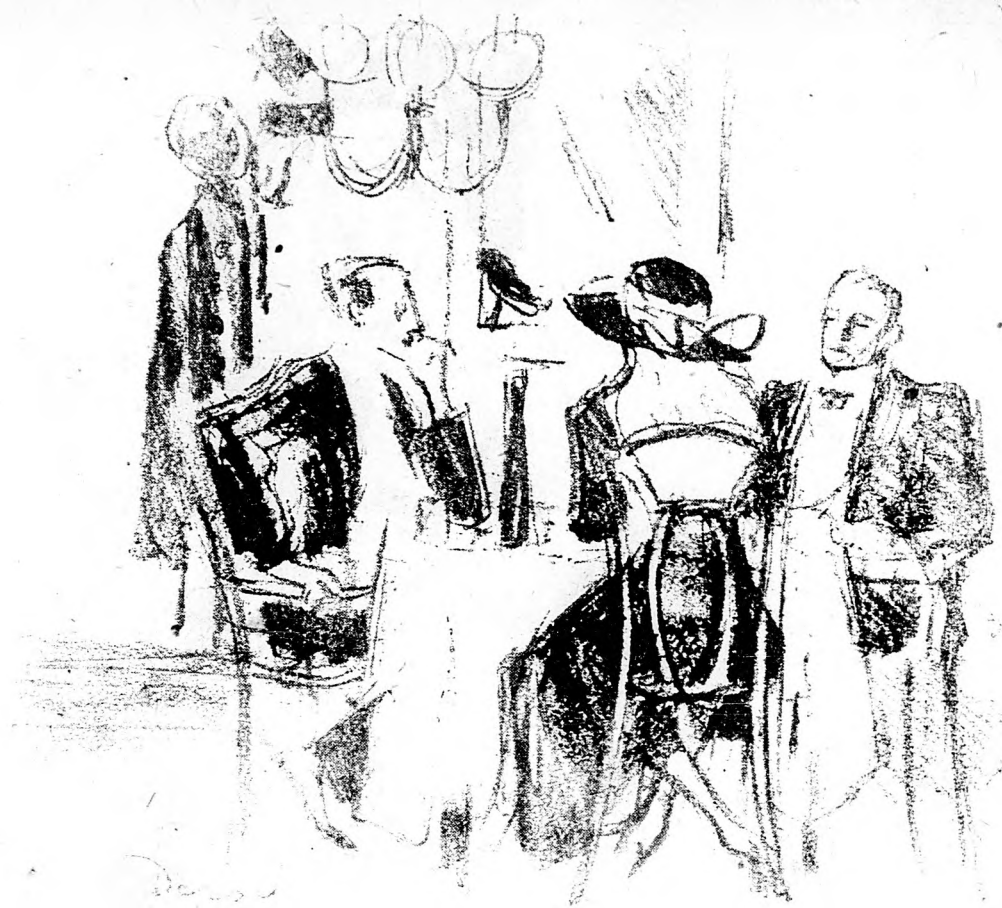
MARI NÉNI IS ÉSZREVETTE

— A méltóságos asszonnyal valami baj
lehet, mert néhány nap óta rendszeren vissza-
köszön ...

A mi falunk

A mi falunk egy kis parasztfalu
Ahány ház benne, mind fehér falu,
A ház előtt, az utcán, lóca van
A kertbe' mályva meg szamóca van;
Eperfalomb bólingat százfelé,

Akácfa nőtt uccán a ház elé —
És fűszerüzlet van, meg óvoda:
A mi falunk egy mese kis hely,
A mi falunkat nem adom oda,
A mi falunkat nem adom oda.

BANATOS SÓHAJ

Reggel korán a kis kakas kifut
 És kukorít egy nagy kukorikút,
 Frissen nyitódik szét a kis kapu,
 S a bimbó búcsút bög be rajta: minu-ú
 . . . Engem megismer mindegyik tehén,
 A Kis-Kossuth uccába' laktam én,
 Ismerjük egymást jól, nem is csoda, —
 A mi falunk egy mese kis hely,
 A mi falunkat nem adom oda,
 A mi falunkat nem adom oda.

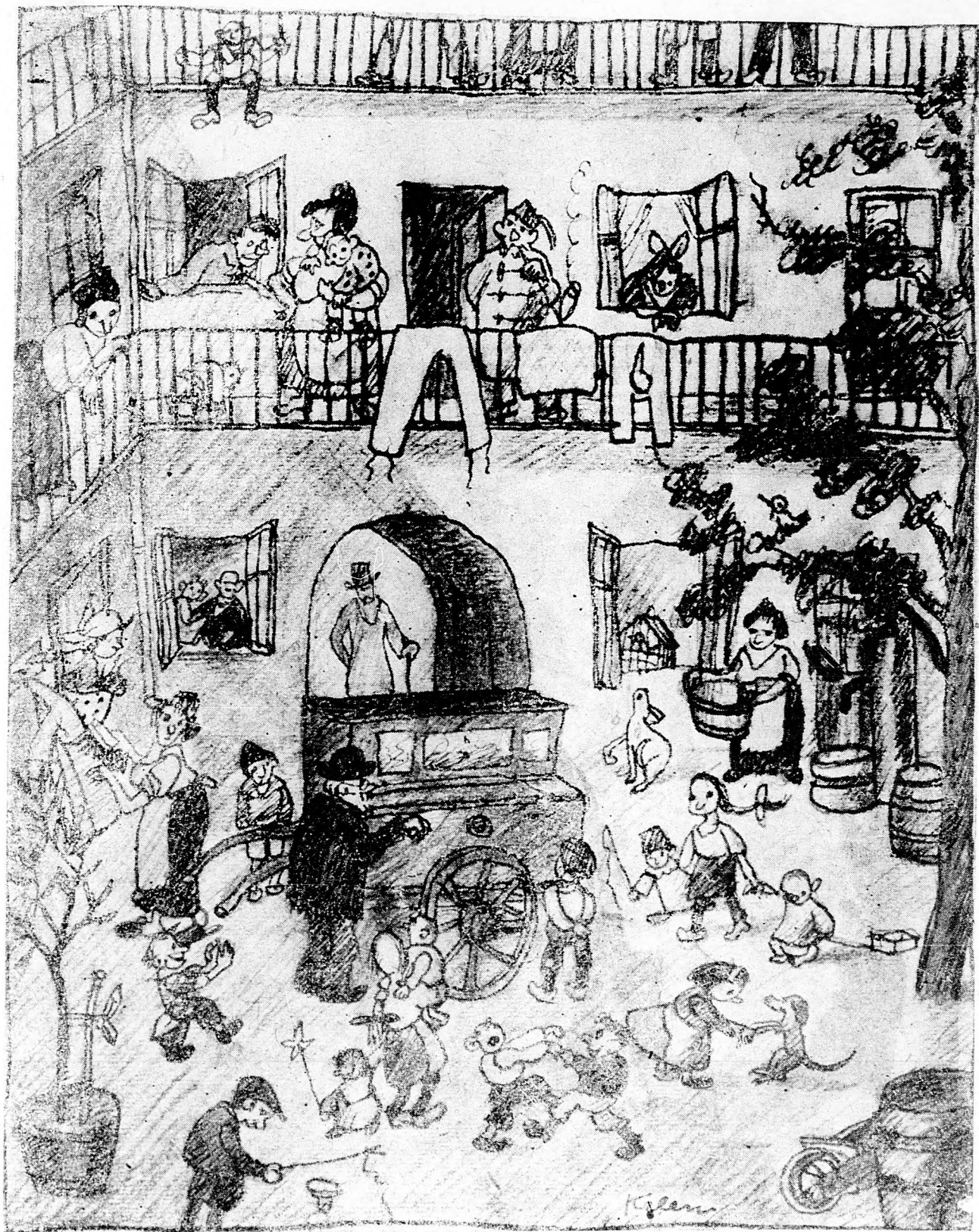
Nyáron kigyűtt a szomszédék Jani
 A kert alá, fogósdit jáccani,
 Együtt zavartunk kislibát, csikót,
 Homokból építettünk házikót,
 Én: kis parasztlány, ő: parasztleány

— Mondd, aktuális még a mondás,
 hogy mindenki söpörjön a „saját háza”
 előtt . . .

Pettyes kötöt, kendőt viseltem én,
 Magam varrtam, nem volt ott varroda, —
 A mi falunk egy mese kis hely,
 A mi falunkat nem adom oda,
 A mi falunkat nem adom oda.

Mit bánom én, had' osztozkodjanak,
 Csak a mi falunkhoz ne nvuljanak
 A mi falunk egy drága, szent ima,
 Olyan szent, mint a szentlítánia:
 Oszczák fel Afrikát, vagy Indiát
 A mi falunk, az egy külön világ,
 Azt nem hagyom, nem engedem, soha!
 A mi falunkat ne vegyék el,
 A mi falunkat nem adom oda!
 A mi falunkat nem adom oda!

Emőd Tamás

TAVASZ

PROLETÁRGYEREK (megrémülve):

— Én nem fürdök együtt azzal a nénivel!

Szerkesztik: NAGY LAJOS és SZENES BÉLA. Művészeti szerkesztő: KOBER LEÓ. Szerkesztőségi
órák: kedden és pénteken 5-6. g. Szerkesztőség: Rökk Szilárd-u. 9. Kiadóhivatal: Erzsébet-körút 18-20. — Újság-
üzem könyvkiadó és nyomda r.-t. nyomása. — Felelős kiadó: Magyar Miklós. Előfizetési ár: Egés. évre 48 korona,
negyedévre 12 K., egy hónapra 4 K. III. évfolyam, 14. szám